

заплащането на държавна такса, в случай че без нелоялната търговска практика ищещът не би бил освободен от заплащането на посочената такса и че поради прекратяването на производството би се избегнало съдебно производство, свързано с изпълнението на неравноправната клауза?

- (¹) Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива относно нелоялните търговски практики“), ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, глава 15, том 14, стр. 260.
- (²) ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване, отправено от Obersten Gerichtshof (Австрия) на 26 август 2011 г. — CHS Tour Services GmbH/Team4 Travel GmbH

(Дело С-435/11)

(2011/С 340/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: CHS Tour Services GmbH

Ответник: Team4 Travel GmbH

Преюдициален въпрос

Следва ли член 5 от Директива 2005/29/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и [за] изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, [на] Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и [на] Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (наричана по-нататък „Директивата за нелоялните търговски практики“) да се тълкува в смисъл, че при заблуждаващи търговски практики по смисъла на член 5, параграф 4 от тази директива е недопустимо да се извършва специална проверка за изпълнението на критериите по член 5, параграф 2, буква а) от Директивата?

(¹) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Жалба, подадена на 31 август 2011 г. от Bavaria NV срещу решението, постановено от Общия съд (шести разширен състав) на 16 юни 2011 г. по дело T-235/07, Bavaria NV/Европейска комисия

(Дело С-445/11 Р)

(2011/С 340/14)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Bavaria NV (представители: O.W. Brouwer, P.W. Schepens и N. Al-Ani, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отменят точки 202—212, 252—255, 288, 289, 292—295, 306, 307 и 335 от Решение на Общия съд от 16 юни 2001 г.

— да се върне делото на Общия съд или да се отмени (изцяло или частично) оспорваното решение (¹);

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производствата пред Общия съд и пред Съда.

Правни основания и основни доводи

Първо, според жалбоподателя Общият съд тълкува погрешно правото на Съюза, и по-специално член 101, параграф 1 ДФЕС, нарушава принципа на правна сигурност и излага противоречиви мотиви относно определянето на началната дата на нарушението. Срещата от 27 февруари 1996 г. не е част от нарушението и по никакъв начин не може да се приеме, че е част от поредица от срещи, преследващи определена нарушаваща правилата за конкуренцията цел. Доколкото приема, че със самото обстоятелство, че срещата от 27 февруари 1996 г. е наречена „Catherijne overleg“, се доказва, че тази среща има нарушаваща правилата за конкуренцията цел, Общият съд нарушава оспорваното решение и превишава пределите на правомощията си. Според жалбоподателя чрез използвания от Общия съд метод, с помощта на който се установява, че е налице поредица от срещи, преследващи определена нарушаваща правилата за конкуренцията цел, не може да се определи началната дата на нарушението. По-нататък Общият съд допуска грешка при мотивирането, доколкото установява, че една-единствена декларация от страна на InBev може да е достатъчна, за да се докаже наличието на нарушение.

Второ, жалбоподателят изтъква, че Общият съд погрешно тълкува и прилага принципът на равнопоставеност (и излага недостатъчно мотиви във връзка с това), тъй като констатира, че оспорваното решение не можело да се сравнява с по-ранни решения в същата област, и по-специално с решение на Комисията по дело 2003/569 (²) — Interbrew и Alken-Maes. Освен това не са налице обективни основания за обосноваването на различното третиране на засегнатите предприятия в тези дела.